Traiasca Regele MIHAI I al Romaniei!

M. S. Regina Maria

M. S. Regele Mihai I

REGENȚA

A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

I. P. S. PATRIARH MIRON CRISTEA

D. D. BUZDUGAN
Prim președine al Curții de Casație

DISCURSUL M. S. REGELUI

la Academia română cu ocazia jubileului de 60 ani ai M. Sale

SCUMPI COLEGI,

Cu deosebită bucurie și recunoștință am ascultat cuvântările Domniilor-Voastre atât de înălțătoare și urările așa de călduroase ce Mi-le faceți pentru a 60-a Mea aniversare. Ele Imi sunt o dovadă mai mult a sentimentelor de dragoste ce leagă pe membrii acestei înalte instituții de cultură a țării de Președintele ei de onoare, întărindu-Mă în dorința Mea de a lucra alături de Domniile-Voastre pentru înălțarea sufletească a poporului nostru și propășirea sa prin cultură.

Luminoasa expunere ce ați făcut asupra progreselor realizate de țară în literatură, istorie și știință în scurtul timp al domniei Mele Mi-a umplut inima de bucurie. Căci ce mulțumire mai mare poate fi pentru un Suveran decât să vadă cum acelaș popor, care pe câmpul de luptă a fost în stare, cu o vitejie fără seamăn, să aducă cele mai mari jertfe pentru desrobirea fraților săi și unitatea sa națională, știe acum în timp de pace, cu aceeași râvnă să-și desfășoare minunatele sale calități culturale, consolidând prin armele pașnice ale inteligenței opera începută de înfrățire și progres. Aceasta constitue pentru Mine cea mai mare satisfacție și un statornic imbold de muncă întru îndeplinirea grelei sarcini pe care Pronia cerească Mi-a încredințat-o.

SCUMPI COLEGI,

Soarta a vrut ca Eu să am nemărginita fericire de a conduce acest popor în timpul evenimentelor istorice atât de însemnate pentru ființa și persoana sa. Aceste evenimente nu ar fi putut însă duce la rezultatele la care am ajuns, dacă munca înaintașilor noștri n'ar fi știut să dezvolte acele minunate comori sufletește ale sale, pregătindu-l din timp pentru a fi în stare să-și afirme voința, atunci când ziua cea mare a vieții sale va sosi. De aceea, astăzi, când îmi evocați trecutul scurt al Domniei Mele cu zilele de fericire ce Mi-a fost dat să le trăesc, desfășurându-Mi roadele muncii depuse cu atâta iubire, precum și perspectivele unui viitor tot mai frumos pentru scumpul Meu popor, gândul Meu se îndreaptă înainte de toate, cu adâncă recunoștință, către toți acei înaintași, cari în chin și durere au pregătit venirea zilelor de fericire ce ne-a fost dat nouă să le trăim.

Intre instituțiile neamului românesc, care au contribuit mai mult la această pregătire sufletească și căreia întreaga națiune îi datorește o nemărginită recunoștință, în locul întâiu stă Academia Română. Aici s'au adunat încă din timpurile grele fruntașii tuturor ținuturilor românești, realizând încetul cu încetul unitatea culturală a întregului neam și prin aceasta pregătind și desăvârșirea unității sale politice. Sărbătorindu-Mă dar astăzi pe Mine, sărbătorim împreună, în acelaș timp, pe toți înaintașii noștri din această Academie, care prin munca și devotamentul lor au pregătit îndeplinirea visului nostru de veacuri.

Intre acești înaintași stă în frunte neuitatul Meu Unchiu, Marele Rege Carol, care cucerind cu sabia pe câmpiile Bulgariei independența țării, spre a face primul pas întru câștigarea independenții întregului popor, a știut și în timp de pace să îndrumeze prin cultură întreaga evoluție a țării spre desăvârșirea acelui scop final, care constitue fericirea generației de azi. Punerea la cale a marelui dicționar al graiului românesc și asigurarea mijloacelor pentru desăvârșirea lui prin Academia Română, a fost întâia îndrumare ce a dat-o către acest țel. Statornica sa preocupare de bunul mers al acestei Academii, unde se fierbea unitatea limbii și culturii românești de pretutindeni, numeroasele-i discursuri și conferințe rostite aici vădeau marele său interes pentru acest așezământ și importanța ce o acorda rolului său. Să-l slăvim dar în veci pentru marile sale fapte, pe care numai viitorul le va putea pune în evidență în toată măreția lor și să urmăm înțeleptele sale îndrumări.

Dar nu numai marelui Rege dispărut, ci și tuturor acelor colaboratori ai săi din toate provinciile românești — cari au ilustrat această Academie și dintre cari puțini au mai rămas printre noi,—se cuvine a le aduce astăzi prinosul nostru de recunoștință pentru munca lor individuală și colectivă, cu care au contribuit la realizarea idealului acestui popor.

SCUMPI COLEGI,

Dacă Academia Română are atât de mare drept la recunoștința tuturor pentru activitatea ei din trecut, apoi nu de mai puțină însemnătate este rolul său în viitor. Căci tot ce s'a câștigat prin entuziasm, și jertfă de sânge nu poate fi consolidat decât prin cultură și dus înainte prin știință. Dările de seamă atât de interesante pe care le-am ascultat astăzi cu privire la progresele realizate în scurtul timp al domniei Mele sunt o dovadă a nevoilor ce există și a importanței covârșitoare a Academiei în satisfacerea lor. Aceasta va cere însă un plan sistematic de activitate, o nouă precizare a problemelor ,o alegere a metodelor și o bine chibzuită organizare a acțiunii. Ceeace bătrânii noștri înaintași puteau face numai din imboldul instinctului de conservare națională, a sentimentului și a bunului simț, noi nu mai putem realiza astăzi decât prin munca organizată, întemeiată pe știință.

Nevoile noui culturale vor cere să ne gândim la o reorganizare a întregului aparat de acțiune în vederea satisfacerii țelurilor ce ni se impun, o lărgire a cadrelor pentru a se face loc specialităților ce lipsesc și a se putea astfel întinde o activitate metodică și în alte direcțiuni de cât acelea limitate prin actualele statute. Deoarece Academiile au a consacra oamenii de litere și de știință și a răsplăti munca depusă în folosul culturii, ele mai trebue să desfășoare o întinsă activitate pentru îndrumarea, coordonarea și organizarea întregei activități culturale a popoarelor.

Cu atât mai mult însă Academia Română, care se găsește în fața atâtor probleme noui, are a ține seamă de aceste cerinți ale timpului și sunt sigur ca prin capacitatea recunoscută și devotamentul atâtor fruntași ai culturii naționale, cu care se poate mândri Academia noastră, se vor găsi formele de organizare corespunzătoare nouilor trebuințe culturale ale națiunii.

Cunosc greutățile materiale ce le întâmpină astăzi Academia Română. Știu că abia puteți găsi mijloacele pentru a publica lucrările însemnate ce le faceți. Din această cauză tipărirea dicționarului limbii române și a însemnatelor lucrări de bibliografie a fost întreruptă, spre marea pagubă a culturii noastre. Mai știu, că deabia aveți de unde plăti personalul pentru regulata funcționare a serviciilor și că chiar ați putea fi constrânși a închide biblioteca, cea mai mare comoară culturală a neamului românesc. Toate aceste greutăți se datoresc deprecierii valorilor ce le posedați și exproprierii importantelor moșii care constituiau fondul principal al averei acestui așezământ. Fiți totuș siguri, că față de marele interes ce-l are Statul pentru propășirea celei mai înalte instituții de cultură națională, guvernul Meu va ști să găsească mijloacele de a vă ajuta și de a vă pune la adăpostul greutăților cu care luptați, spre a vă putea îndeplini, fără griji materiale, greua și înalta misiune ce aveți.

Din parte-mi voiu dispune, după alcătuirea statutului Fundațiunii Mele culturale, să se acorde, anual ,suma de un milion lei ca ajutor pentru biblioteca și publicațiunile Academiei Române.

Au trecut acum 36 ani decând am călcat pragul acestui templu al culturii române. De atunci gândul Meu a fost necontenit îndreptat către această instituțiune, chiar când grelele momente prin care trecea țara trebuiau să-Mi absoarbă întreaga Mea preocupare. Fiți dar încredințați că și în viitor nu voi înceta de a pune în cumpănă greutatea cuvântului Meu pentru ca interesele Academiei să aibă întreaga considerare ce li se cuvine din partea Statului.

SCUMPI COLEGI,

De câte ori Imi este cu putință a lua parte la ședințele Academiei Române simt o deosebită bucurie. Cu atât mai mare este fericirea Mea astăzi, când Mi-ați dat prilejul de a vedea ce sentimente adânci Imi păstrați Mie și Familiei Mele, apreciind munca pe care Mi-a fost dat să o desfășor pentru înălțarea țării. Adânc recunoscător, vă mulțumesc din tot sufletul pentru bucuria ce Mi-ați făcut și vă urez deplină isbândă întru îndeplinirea marei chemări ce-o aveți, spre binele Patriei și a întregului neam românesc.

Războiul pentru întregirea neamului

Regele Ferdinand I a înțeles care este datoria sa, iar sentimentele de „bun român" cu prisosință le-a manifestat.

El a fost pentru războiul din care a eșit unitatea națională a tuturor românilor.

România declarând război Austro-Ungariei, la 14 August 1916, a luptat, alături de aliați, pentru cauza dreptului și a civilizației și pentru libertatea fraților români subjugați.

Regele Ferdinand a condus oștirea sa în crâncene bătălii, dând pilde tuturor în ce privește îndeplinirea cu vrednicie a datoriilor către patrie. Flamurile noastre stau astăzi mândre de gloria câștigată.

PROCLAMAȚIA REGELUI FERDINAND I, CATRE POPORUL ROMAN

ROMANI,

Războiul, care de doi ani a încins tot mai strâns hotarele noastre, a zdruncinat adânc vechiul așezământ al Europei și a învederat că pentru viitor numai pe terenul național se poate asigura viața pașnică a popoarelor. Pentru neamul nostru el a adus ziua așteptată de veacuri de conștiința națională, ziua unirii lui.

De noi atârnă azi să scăpăm de sub stăpânirea străină pe frații noștri de peste munți și din plaiurile Bucovinei, unde Ștefan cel Mare doarme somnul lui de veci.

In noi, în virtuțile, în vitejia noastră, stă putința de a le reda dreptul ca într'o Românie întregită și liberă, de la Tisa până la mare, să propășească în pace, potrivit datinelor și aspirațiunilor gintei noastre.

ROMANI,

Insuflețiți de datoria sfântă ce ni se impune, hotărîți să înfruntăm cu bărbăție toate jertfele legate de un crâncen războiu, pornim la luptă cu avântul puternic al unui popor, care are credința neclintită în menirea lui.

Ne vor răsplăti roadele glorioase ale izbândei.

Cu Dumnezeu înainte!

FERDINAND.

REGELE FERDINAND I CATRE OSTAȘI

OSTAȘI,

V'am chemat ca să purtați steagurile voastre peste hotarele unde frații voștri vă așteaptă cu nerăbdare și cu inima plină de nădejde.

Umbrele marilor Voevozi Mihai Viteazul și Ștefan cel Mare, ale căror rămășițe zac în pământurile ce veți desrobi, vă îndeamnă la biruință, ca vrednici urmași ai ostașilor, care au învins la Războeni, la Călugăreni și la Plevna.

Veți lupta alături de marile națiuni cu care ne-am unit. O luptă aprigă vă așteaptă. Cu bărbăție să îi îndurăm însă greutățile și cu ajutorul lui Dumnezeu izbânda va fi a noastră.

Arătați-vă deci, demni, de gloria străbună.

De-alungul veacurilor un neam întreg vă va binecuvânta și vă va slăvi.

FERDINAND

PE FRONT

M. S. Regele Ferdinand a vizitat des frontul ocupat de armatele noastre.

Cu prilejul unei inspecțiuni făcută pe frontul armatei II-a un obuz a explodat la câțiva metri de locul unde se afla Regele Ferdinand I.

IN AJUNUL BATALIEI DELA MARAȘEȘTI

Ordinul de zi al regelui Ferdinand I. — *In preziua bătăliei, regele Ferdinand I a dat următorul ordin de zi trupelor ce aveau să ia parte la operații:*

Scumpii mei ostași!

„Mult așteptata zi a sosit, când după luni de repaos și de refacere, iarăși puteți arăta dușmanului vitejia românească a străbunilor noștri.

S'a dat ordinul de ofensivă pe întregul front și împreună cu frontul nostru, frontul vecine vor porni la atac. Ochii tuturor sunt ațintiți asupra noastră. In vitejia voastră toată suflarea românească și-a pus nădejdea și credința nestrămutată de victorie.

Arătați-vă demni de această încredere.

Alăturea cu frații voștri de arme, din puternica armată rusească, porniți la luptă cu brațul oțelit, cu inima sus, cu sufletul plin de dorul de biruință!

Purtați drapelele înainte, alungați pe dușman din pământul strămoșesc, fiți pildă de vitejie, pildă de toate virtuțile omenești.

Vom avea multe greutăți de învins, dar cu iubirea de neam și de țară în inimă și cu voință de fier, vom ieși biruitori!

Inainte dar, scumpii mei ostași, Țară și pentru Rege".

Nu e decât o singură lozincă: ori biruință, ori moarte de erou!

„REGELE ȚARANILOR"

In Martie 1917, într'un înalt ordin de zi adresat oștirei, Regele a promis că va da pământ țăranilor.

Această promisiune, s'a înfăptuit în mare parte.

A DOUA ZI DUPA VICTORIE

„Când am luat moștenirea întemeetorului României moderne am făgăduit înaintea reprezentanților Națiunii că voi fi bun român. Cred că M'am ținut de cuvânt. Grele au fost timpurile, mari au fost jertfele, dar strălucită este răsplata și astăzi pot spune cu fruntea senină: FAȚA DE DUMNEZEU ȘI FAȚA DE POPORUL MEU, AM CONȘTIINȚA CURATĂ".

„PER ASPERA AD ASTRA".

După zilele negre de restriște, după luni de grele încercări, a răsărit soarele asupra zilei de bucurie, când putem culege roadele încrederii noastre în noi înșine și în trăinicia neamului românesc. Ceeace strămoșii noștri au visat, ideea pentru care generațiile trecute au suferit și au lucrat, pentru care toată suflarea românească a nădăjduit, iar ostașii noștri și-au vărsat sângele, azi a devenit un fapt îndeplinit. Azi Mama România poate strânge pe toți copiii iarăș la sânul ei, Basarabia și Bucovina, cele două fiice răpite, s'au întors una după alta în casa părintească, iar Ardealul frumosul leagăn al poporului român, de unde au descălecat întâii voevozi ai țărilor românești, au votat azi la Alba-Iulia unirea cu regatul român".

Campania din 1919

Sub domnia glorioasă a marelui Rege Ferdinand armata română a intrat biruitoare în Budapesta, capitala Ungariei, în ziua de 4 August 1919.

Unirea Basarabiei

Cu prilejul proclamării unirei Basarabiei (27 Martie 1918) Regele Ferdinand a trimis următoarea telegramă președintelui Sfatului Țării din Chișinău:

„Cu o adâncă emoție și cu inima plină de bucurie, am primit știrea despre spontanul act ce s'a săvârșit la Chișinău.

Sentimentul național, ce se deșteaptă atât de puternic în timpul din urmă în inimele Moldovenilor de dincolo de Prut a primit prin votul înălțător al „Sfatului Țării" o solemnă afirmare; un vis frumos s'a înfăptuit. Din suflet mulțumesc bunului Dumnezeu că Mi-a dat în zile de restriște să văd după o sută de ani pe frații basarabeni venind iarăș la patria mamă. Aduc prinosul Meu de călduroase mulțumiri, domniilor voastre și „Sfatului Țării", a cărei patriotică sforțare a fost încoronată de succes. In aceste momente solemne și înălțătoarea pentru patria de aci înainte comună. Vă trimit la toți cetățenii din România de peste Prut, regescul Meu salut, înconjurându-vă cu aceeaș inimoasă și caldă iubire părintească".

Reîntoarcerea în București

M. S. Regele Ferdinand, în fruntea oastei biruitoare, a intrat în București în neuitata zi de 18 Noembrie 1918. Cu prilejul acesta generalul Grigorescu Eremia, pe atunci ministru de războiu și unul din luptătorii de la Mărășești, a dat citire unei *„Cărți de Mareșal"* — oferită Regelui — în care se pomenește: vitejia cu care El a stat dârz în fruntea eroilor dela Carpați, Dobrogea, Cerna, Jiu, Olt, Neajlov, Oituz, Mărăști și Mărășești; neclintita credință avută în biruința flamurilor noastre în zile de grea încercare; înțelepta cârmuire a trebilor dinăuntru și din afară în vremea acelui cumplit război; spiritul lui democratic și generos; contribuția lui regească la mărirea și strălucirea patriei noastre.
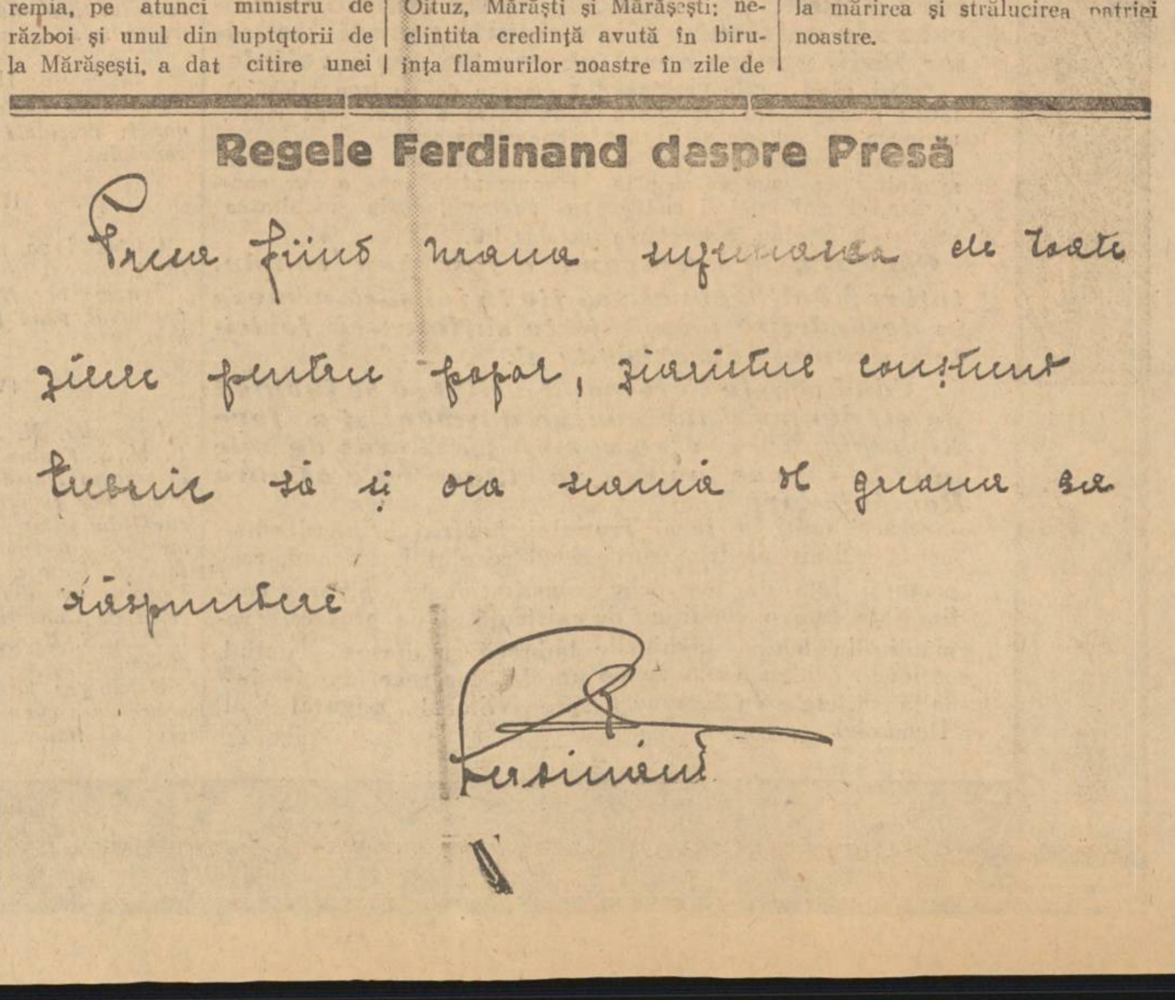
Regele Ferdinand despre Presă